

Waar anders kun je ongestoord chillen, handdoeken op de grond gooien en gratis wonen? Soms kun je ze wel achter het behang plakken, maar uiteindelijk wil iedere ouder het beste voor zijn of haar kind en is het vroeg of laat tijd dat ze hun vleugels uit slaan. Ze zijn volwassen genoeg hun eigen huisje te betrekken. Of ze nou gaan studeren, de liefde van hun leven ontmoeten of gewoon een plek voor zichzelf willen. Door je kind te koesteren, hem of haar te helpen ontwikkelen en daarna stap voor stap los te laten, geef je ze een basis mee. Een fundament om zelf op verder te bouwen en op ontdekkingsreis te gaan.

Door: Caroline van der Linden

Dat is ook wat Helmy Steenbakkers graag wil voor haar zoon Sem. Hij is tweeëntwintig jaar, heeft autisme met een angststoornis en woont nog bij haar thuis in Schijndel. Hij wil op zichzelf wonen, maar heeft begeleiding nodig. Zijn moeder Helmy maakt zich hard voor een geschikte woonplek voor hem en voor deze doelgroep in Meierijstad. Ze wil niets liever dan dat haar zoon goed terecht komt, voor als zij er ooit niet meer is. Ik heb een gesprek met Helmy in haar knutselkamer, waar ze zich af en toe even terugtrekt om wat te kunnen ontspannen. "Mijn zoon Sem is een slimme jongen met een normale intelligentie. Hij heeft VMBO-T met hoge cijfers afgerond", vertelt ze. "Maar zelfstandig wonen is lastig, daar heeft hij hulp bij nodig."

"Ik heb niet het eeuwige leven, nu kan ik nog voor Sem een goede plek zoeken."

Maar hij is er wel aan toe en zijn moeder vindt het een goede, maar ook normale ontwikkeling. Maar in

Uitzicht op eigen voordeur

dit geval lijkt deze stap toch echt niet zo normaal te zijn. De begeleiding die hij nodig heeft om zijn dagelijkse ritme te behouden, vraagt om extra zorg. Want hij heeft zoals ze zeggen "Multiple complex Developmental Disorder (McDD)" met een angststoornis. In het Nederlands: Meervoudige complexe ontwikkelingsstoornis. Het is één van de varianten van autisme. Met zijn IQ is dus niets mis, wel heeft hij moeite met het reguleren van gedachten en emoties, is hij minder goed in staat zijn innerlijke gemoedstoestand in evenwicht te houden, heeft hij moeite met het onderscheid maken tussen fantasie en werkelijkheid en hulp nodig bij het aanbrengen van structuur in de dag.

Zijn moeder Helmy zet zich nu in voor een fijne vaste woonplek voor jong volwassenen met autisme/ angststoornis die een normaal tot hoog IQ hebben, want op dit moment vallen zij tussen wal en schip. Voor vrijwel iedere groep van zorg

zijn er voorzieningen, maar in onze gemeente is er nog niets voor deze groep en ook voor hen hebben we als gemeenschap een zorgplicht. Om juist deze jong volwassenen goed te kunnen begeleiden is het van uiterst belang dat ouders en kind niet te ver van elkaar wonen, zodat hun ouders samen met de desbetreffende instantie een rol kunnen spelen in de begeleiding van hun kind en dus regelmatige afstemming en bezoek mogelijk zijn. Nu er alleen ver buiten de regio opties zijn voor huisvesting en begeleiding, zijn deze jongeren min of meer gedwongen om tot op late leeftijd bij hun ouders te blijven wonen, zonder uitzicht op een eigen voordeur. Een ongewenste situatie voor deze jonge mensen én hun ouders. Want net zoals voor andere kinderen, is het ook voor hen een goede ontwikkeling om op eigen benen te kunnen staan. "Sem heeft recht op een goede woonplek, in een eigen veilige omgeving", zegt Helmy vastberaden. "Ik heb niet het eeuwige leven, nu

kan ik nog voor Sem een goede plek zoeken."

Op initiatief van Helmy en een groep ouders van kinderen uit deze doelgroep en in overleg met de gemeente en woningbouwvereniging, wil men onderzoeken om hoeveel mensen het gaat en wat er mogelijk is voor deze groep. "Animo bij de gemeente Meierijstad om mee te kijken voor een plek in de gemeente is er wel, maar ze hebben geen idee hoe groot deze groep is", vertelt Helmy. "Momenteel zijn er acht jong volwassenen uit de gemeente zelf die horen bij deze doelgroep en geïnteresseerd zijn, maar dat is volgens de gemeente nog niet voldoende om een eigen thuis te maken", zegt de Schijndelse.

Zo'n complex moet toch aan wat voorwaarden voldoen, zoals onder andere een rustige omgeving, dicht bij openbaar vervoer en winkels, een niet al te hoge huur, levensloopbestendig, met een gezamenlijke ruimte, inpanidige begeleiding

en niet te vergeten rolstoeltoegankelijk, aangezien onder anderen Helmy zelf hiervan afhankelijk is, maar ook voor de doelgroep zelf, mocht dit nodig zijn. Voor Sem, maar zo mogelijk ook voor zijn hopelijk toekomstige medebewoners is het tevens belangrijk dat huisdieren welkom zijn. Sem heeft namelijk zijn eigen hulphond die hem helpt om zich veilig te voelen.

Huisje, boompje, beestje dus, zoals menig ouder zich dat voor zijn of haar kind wenst, maar dan net even anders. Daarom is Helmy strijdvaardig en roept ze ouders van jong volwassenen met deze autistische diagnose, woonachtig in onze gemeente op, om zich aan te sluiten bij dit initiatief. Want er zullen zeker meer ouders zijn die hiermee worstelen. Heeft u een kind binnen deze doelgroep en wilt u ook dat hij of zij straks de mogelijkheid krijgt de stap te maken naar een eigen woonplek binnen Meierijstad, stuur dan een bericht naar wfmsteenbakkers@gmail.com